

Publicerad 2015-03-11 22:03 av Hon kallar sig poet

Rör dig utanför 30-skyltarna

Jag vill kunna leva upp,

Till orden

Uppspikade

På väggarna

En dag

Fånga dagen

De som påminner dig

Om att leva för stunden

De som säger att man aldrig blir för gammal

För att känna sig som ett barn, igen

Och om något raserat

Att det aldrig är försent att bygga upp det, igen

De som säger att ingen är perfekt

Men du äger ändå!

Och hur du alltid har ett ingraverat

Peace

Men avrundar med ett

F*** U

När du vet att,

Shit happens

Och grejen med dig är, att

Du är doften

Av brända pannkakor

Omtumlad tvätt

Odiskad pastastrull

Och rostade mackor

Halvtomt kylskåp

Magneter

Med olika innebörd

Jag kan höra snacket vid matbordet
Vad vi skulle säga
Och hur du skulle smaka
Utan gaffel och kniv
På min tunga

Jag kan känna skrattet
Ända ner i maggropen
Vardag
Hur dina fingrar
Skulle kittla mig vid troskanten
Och jag rysa ända in i benmärgen

Jag kan se utsikten från sovrummet
Svälja dina flämtningar mot min panna
Förutspå slutet på filmen
I soffan
Med dina fingrar fingrandes på mina fingrar

Under filten

Och,

Grejen med dig, är att din röst
Satt sitt sugmärke
På min hals
Och hur du hittat den rätta klangen
Att viska dem där orden i mina öron

Och grejen me dig, är att

Du känns som
Hemma för mig

Men du har alltid sagt, att
du inte har nå vidare lokalsinne
Och du tar dig knappt utanför 30-skyltarna

Men en dag ska vi trotsa
Tyngdlagen

och,

Hastighetsgränserna

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hon kallar sig poet med Poeter.se id #38499 innehar upphovsrätten